

תת"ע (עכו) 4518-04-24 - מדינת ישראל נ' סוהיר טבאג'א

תת"ע (עכו) 4518-04-24 - מדינת ישראל נ' סוהיר טבאג'א אשולם עכו

תת"ע (עכו) 4518-04-24

מדינת ישראל

נ ג ד

סוהיר טבאג'א

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לטעורה בעכו

[12.08.2024]

כבוד השופטת ג'נואה נחאס ערף

החלטה

בפני בקשה להורות על ביטול פסק דין אשר ניתן בהדר המבוקשת, וזאת מכח סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [גנוח משולב], התשמ"ב - 1982 (להלן: "החсад" פ"ג);).

פסק דין אשר ניתן בהדר המבוקשת ניתן ביום 10.07.2024 (להלן: "פסק הדין");
הבקשה לביטול פסק הדין הוגשה ביום 14.07.2024.

טענות הצדדים המבוקשת עתרה לביטול הרשעתה וטענה כי סבירה לתומה כי מועד הדיון הינו 15.07.2024. המבוקשת הפנתה לתקותבת בין עורך דינה וטענה כי מתכוותת זו ניתן למוד אודותConnote טעותה.

המבוקשת הוסיפה כי במועד הדיון הייתה מרותקת למשיטה בשל מחלה, וצירפה אישור רפואי.
עוד הוסיף המבוקשת כי היא כופרת בביטוי העבירה המיוחסת לה ומונתה רשותה של קשיים ראויים אשר יש בהם -

טענה - כדי להוכיח עיונות דין.

המשיבה ביקשה לבדוק את הבקשה וטענה כי המבוקשת זומנה בדיון, ומשלא התקיצה בדיון אין לה אלא להלן על עצמה. המשיבה הוסיף כי לא צוינה כל טענה המצדיקה את ביטול פסק הדין ולא נגרם פגם היורד לשורש העניין".

בתשובה לטענות המשיבה, טענה המבוקשת כי תגובת המשיבה הינה סטנדרטית, המשיבה לא התייחסה לטענה בדבר עיונות דין והتعلמה לחלוון מאוסף הפסיקה שצורפה לבקשתה.

דין ומסקנות

המסגרת הנורמטיבית לדין בבקשת לביטול פסק דין אשר ניתן בהuder נאשם קבועה בסעיף 130(ח) קובע שני תנאים חלופיים לביטול פסק דין שניון בהuder:

(1) קיומה של סיבה מוצדקתiae/iota לאו התיצבות לדין;

(2) אם הדבר דרוש כדי למנוע עיות דין.

ראה לעניין זה רע"פ 9142/01 איטליה נ' מדינת ישראל, פ"ד נז(6) 793 (2003)(להלן: "ענין איטליה"); ע"פ 1318/07 אלטורי נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 31.12.2007(31) וכן ע"פ 4808/08 מדינת ישראל נ' שרון מנחם (ניתן ביום 9.1.2009).

את הבקשת לביטול פסק הדין יש להגיש תוך 30 ימים מהיום שהומצא לנאשם פסק הדין.

לאחר שעוניינו בנסיבות הבקשת תגבור המשיבה, הגעתו לכל מסקנה כי דין הבקשת לביטול פסק הדין להידחות. המבוקשת טעונה, כאמור לעיל, כי טעתה במועד בו היא אמרה להתקיים הדיון וכי המדבר בטעות בתום לב.

אכן מהתרשומת (הכתובה בשפה העברית) עולה כי המבוקשת כתובת לבא כוחה כי צפוי להתקיים בעניינה דיון ב- 15 לחודש והוא מבקש לדוחות את מועד הדיון, אולם נקבע זה מכבר בפסקה כי טעות ברישום מועד הדיון או שכחה אין בהם כדי להוות סיבה מוצדקתiae/iota לאו התיצבות לדין, ואין בהם כדי להציג קבלת בקשה לביטול פסק דין אשר ניתן בהuder. יפים בעניין זה דבריו של כל הנשיא שmag (כתואר דאז) בר"ע 418/85 פרץ רוקנשטיין נ' מ"י שם נקבע כי: "מקרי אי-התיצבות הם רבים מדי, מכדי שתעננת השכחה פשוטה תהפוך לעילה מספקת לביטולו של פסק הדין, שניתן בהuderו של הנאשם עקב אי-התיצבותו".

מתוך בית המשפט עולה כי המבוקשת קיבלה לידיה זימון לדין אשר היה קבעו ליום 10.07.2024, המבוקשת חתמה על הזימון, וטעות ברישום מועד הדיון אין בה כדי להוועיל למבוקשת מה גם שלפי התרשומת אשר צורפה, כלל לא ברור מתי נערכה התחכבות זו.

זאת ועוד, אף אם המבוקשת צירפה בבקשתה אישור מחלת, אין הדבר מלמד כי לא היה ביכולתה להתייצב לדין. במידה והmbokashet לא הייתה בקיום הבריאות במועד הדיון, עמדה לה הזכות המלאה להגיש בקשה לדוחית מועד הדיון בצד צירוף אסמכתא בדבר מחלתה. משלא עשתה כן, אין לה אלא להlain על עצמה.

באשר לעילת עיות הדין, הרו שוגם עילה זו אינה מתקיימת בענייננו.

אמנם המבוקשת טעונה לקיום של קשיים ראיתיים ואף מנתה קשיים אלה, אולם עיין בתיאור נסיבות המקירה כפי שפורסם בדו"ח משמשת את הקרן מתחת לחלק ניכר מהקשאים הראיתיים אליהם הפנתה בקשה המבוקשת.

בדו"ח מצוין מפורשות איך בוצעה האכיפה, כיוון נסיעת רכב המבוקשת, המיקום אליו הופנתה קרן הליזר של מכיר הממל"ז, מיקום הרכב של המבוקשת ביחס לרכבים האחרים (הmbokashet טעונה כי השוטר התיחס למצב התנוועה רק בנתיב אחד), התוצאה אשר נתקבלת על הצג, צוינה מהירות הנסעה בכביש וכי אין תמרור 426 במוקם (הmbokashet טעונה כי לא הוכח שמהירות הנסעה היא 90 קמ"ש), שמירה על קשר עין (הmbokashet טעונה כי השוטר לא צין כי שמר על קשר עין) וכי המהירות הוצאה לנגativa.

בצד זאת צוין כי המבוקשת כל לא הכחישה את ביצוע העבירה במעמד רישום הדו"ח וכל שהשיבה היה "בבקשת תזוזר לי תעשה מצויה לשבת".

יצוין כי אמם קיימים קשיים מסוימים אליהם הפנתה המבוקשת אולם אין הדבר אומר כי קשיים אלה מוכחים עיות דין, שכן בשלב זה של הדיון, אין בית המשפט אמר לבוחן את כל המסכת הראייתית אשר הונחה בפניו. בעניין זה אפנה לעפ"ת 26770-11-23 ג'ומעה נ' מ"י, שם נקבע כי:

"בית המשפט בשלב זה, אינו נדרש לפתח את מסכת הראיות, שכן מדובר בבדיקה שנעשית לאחר מתן גזר הדין, וכאשר לערער כבר יתנו יומו בבית המשפט, אך הוא בחר (לטענתו בשל בלבול ביום) שלא לנצל את יומו".

לאור האמור, לא מצאת כי הקשיים הראיתיים אליהם הפנתה המבוקשת יש בהם פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה, בשים לב לקביעתי אשר הובאה לעיל, לפיה המדבר בדו"ח מפורט אשר כולל תיאור כמעט מלא אופן ביצוע האכיפה (ראה בעניין זה רע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' סאלם (ניתן ביום 25.03.2018(25) שם נקבע כי בעל דין הטוען לקיומה של עילה עיות דין, נדרש לבסס את טענותו ולפרט טעמים הנתמכים במסמכים ובראיות שיש בהם פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה).

לאור האמור, משלא שוכנעת כי הייתה סיבה מוצדקתiae/iota לאו התיצבות לדין ולא שוכנעת כי ביטול פסק דין אשר ניתן בהuder המבוקשת דרוש למניעת עיות דין, הבקשת נדחתה.

המציאות תמציא העתק ההחלטה לצדים.
זכות ערר חוק.

ניתנה היום, ח' אב תשפ"ד, 12 אוגוסט 2024, בהעדר הצדדים.